

[Finansministeren.]

Grundskyld alene. Hvordan vilde vi kunne klare f. Eks. de mange kulturelle Opgaver, som vi alle sammen mener at det moderne Samfund skal klare, hvis vi kun havde Grundskyld? Hvordan vilde vi i saa Fald have Kunst og Videnskab dyrket, som vi har det? Hvor vilde Københavns Universitet være, som baade det ærede Medlem og jeg skylder vor Uddannelse, hvis vi kun havde Grundskyld?

Ogsaa det Parti, der kalder sig Retsforbundet, maa tage Konsekvensen af sit Standpunkt, og hvis man vil hævde, at vi skal nøjes med Grundskyld, maa man ogsaa fortælle os, hvad det er for Opgaver, man vil have at Staten skal undlade at løse.

Jeg skal saa til Slut til det ærede Medlems Forslag om, at de, der begaar Skattesnyderier ud over en vis Grænse, skulde have den højre Haand afhugget, sige, at dette jo afskærer dem fra i Fremtiden at indsende bedre Regnskaber, da de fleste af os skriver med den højre Haand.

Ølgaard: Det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen stillede det Spørgsmaal til mig i Anledning af det, jeg havde sagt om Offentliggørelse af Navne paa de større Skattebesvigere, om jeg ikke var Tilhænger af Offentlighed i Retsplejen. Jo, det er jeg i høj Grad, men det er slet ikke dér, Problemet ligger. Vi maa huske paa, at i de Tilfælde, hvor der idømmes Fængsel, sker det ved Domstolene, og dér har Pressen som Regel Adgang. Det, der her er Tale om, er rene administrative Afgørelser, som Finansministeren fælder, og dér er jeg ikke Tilhænger af, at man skulde indføre i vor Retspraksis at avertere Navne i Avisen.

Det ærede Medlem Hr. Stærmose gjorde nogle Bemærkninger om tvungen Bogføringspligt ogsaa for Landbruget. Man fik Indtryk af, at det ærede Medlem var Tilhænger af at indføre tvungen Bogføringspligt. Dertil vil jeg gerne sige, at det tror jeg man skal lade være med. Vi ønsker stadig væk inden for Landbruget, at det skal ske ad Frivillighedens Vej, hvilket det ærede Medlem Hr. Stærmose ogsaa lovpriser. Man er paa Vej i Retning af Udvikling af den frivillige Bogføring for Landbruget, og lad mig sige, at jeg tror kun lidt paa Tvang i den Slags Forhold. Jeg tror heller ikke, det vilde have været nogen Lykke, om man i sin Tid ved Tvang havde paabudt Bønderne at blive Medlem af en Kontrolforening eller noget i den Retning. Jeg tror aldeles ikke paa, at det lader sig gennemføre. Hvis man gennemfører den tvungne Bogføringspligt

for Landbruget i Øjeblikket, vil det have een Virkning, nemlig den, at det vil forstyrre og ødelægge det frivillige Arbejde, som er under Udvikling, og som er den naturlige Vej, vi plejer at gaa her i Danmark.

Stærcke: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for hans venlige Svar paa mine uvenlige Bemærkninger. Men naar den højtærede Finansminister siger, at Jorden i vor Tid ikke indtager samme dominerende Plads i vort økonomiske System, som den gjorde tidligere, saa maa jeg dog alligevel sige, at Jorden — og dermed forstaar jeg Jorden i dens omfattende Betydning som Klode, vi kan gerne tage Sol og Maane med — har jo Raastofferne. Altsaa, den Natur, vi lever i, den Klode, vi lever paa, er det eneste, vi ikke kan undvære. Ministeren nævnte, at nu spiller Maskiner, Skibe, Penge og al den Slags Ting en stor Rolle. Men der er dog den afgørende Forskel, at Jorden kan vi ikke producere, og Jorden er ikke skabt af noget Menneske. Til Gengæld er den varig. Men alt, hvad der hedder Maskiner, Skibe, Huse, Redskaber og Varer, er alt sammen produceret af Mennesker. Vi kan producere nyt, og vi kan producere temmelig ubegrænset af det, men til Gengæld er intet af dette holdbart: Møl og Rust fortærer det.

Det er derfor, der er en ganske overordentlig afgørende Forskel paa Jord og arbejdsskabte Værdier i Økonomien. Og det er et evigt Problem. Det er et Problem, der gælder i alle Historiens Tidsaldrer og for alle Folkeslag, og derfor er det saa vigtigt. Man kan f. Eks. tænke sig, at i Danmark var alt blevet ødelagt under Krigen: Huse, Maskiner, Skibe. Men der fandtes ikke Huse, Maskiner og Skibe dengang vore Forfædre kom til Landet. Det er alt sammen noget, Menneskene har bygget op, og vi kan gøre det igen, hvis vi har Adgang til Jorden og til Naturen. Men hvad vil der ske, hvis man spærrer Jorden for Menneskene og spærrer dem ude fra den Mad og de Værdier, som skal skabes ud af Jorden? Saa dér Menneskene, saa visner Folketræet i sin Top og bærer ringe Frugt.

Den højtærede Finansminister spurgte mig om en Redegørelse for, hvordan vi vilde klare de praktiske Opgaver med Grundskyld og Skattefrihed. Inden for en fem Minutters Taletid maa jeg fatte mig i Korthed. Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at inden den sidste tyske Krig i 1939, laa det ganske groft skematisk herhjemme saaledes, at den Del af Grundrenten, som gik i private Lommer, i Stedet for som i gammel Tid at